

Aqqalu C. Jerimiassen

FM 2022/115-1

Atassut

4. Maj 2022

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at udarbejde en redegørelse med henblik på at afdække, hvordan lovgivning og administrative strukturer mv. Kan indrettes for at sikre hjemmehørende bestemmende indflydelse i selskabet der arbejder inden for turismen. Redegørelsen skal omdeles senest til FM2023.

(Medlem af Inatsisartut Vivian Motzfeldt, Siumut)

Hvad er grunden til at vi står her nu, hvad turismen angår? Hvad er det vi hører om, at de hjemmehørende bliver atter sat bagerst og ikke længere kan følge med? Det er et interessant emne, at udarbejde en analyse med henblik på at sikre de hjemmehørendes bestemmende indflydelse ved lov.

Hvis jeg tager udgangspunkt i mine egne erfaringer som selvstændig erhvervsdrivende indenfor turismen, så er kernen af det oftede pointerede problem nemlig, at der er mangel på oplysningskampagner.

Hvis kan ikke bare sige, at vi bliver overhalet af dem udefra, da magten jo er i vores egne hænder. Hvis vi som et samfund selv sætter et mål indenfor turismen, og ved engagement bestræber os på implementering af målsætninger, kan vi selv styre erhvervet indenfor turismen. Hvis vi starter et arbejde om at binde de hjemmehørende ved lov, er der stor sandsynlighed for, at der udelukkes mulige investorer fra resten af verden, samt risiko for at miste indtægten af de hjemmehørende ansat hos de virksomheder ejet af nogle ude fra, i form af skatteydelse.

Det er selve tankegangen i samfundet der må ændret noget ved, således enhver borger kan få engagement og vilje til, at udføre noget til gavn for de andre borgere i landet. Som vi står nu, er der nærmest en form for kultur for venten på, at der ageres noget fra det offentlige eller at nogen anden starter op med noget, og det når vi ikke ret langt med.

For netop at kunne lykkes med implementering af styrende hjemmehørende indenfor turisme erhverv, er det vigtigt at vi i form af kurser og oplysningskampagner skaber vækst i de bosteder, som stadigvæk den dag i dag mangler udvikling indenfor turismen. For at opretholde en konkurrencepræget private sektor, er det vigtigt at pointere at hoteldrift, drift af overnatningssteder og turismebranchen ikke skal være under magten af det offentlige, således der undgås konkurrence mellem den private og offentlige sektor.

Hvis vi kigger på forslagsgiverens budskab omkring brug af arealer (koncession), så er det vigtigt at der bliver drøftet ordenligt over emnet, da vi heller ikke bare kan stille landet, som et tage selv bord, men bord kigge nærmere på de intjeningsmuligheder det vil kunne bære med sig. Vi fra Atassut er påpasselige med, at der lovgivningsmæssigt bindes noget i forbindelse med emnet, og hælder mere til at der opsøges andre muligheder af scenarier for potentialt gavnlige retninger.

Som tidligere nævnt, så er skæbnen i vores egne hænder, som vi selv er herre over, hvor der ikke er nogen andre at beskyjde, hvis vi føler at blive beslaglagt eller overhalet. Vi har selv ansvaret for at forme turismen, som vi vil have det, hvis vi selv tror på viljen og selv kan promovere landet. Vi har mulighed for at hente inspiration udefra. Som vi er bekendt med er der rigtig mange overnatningssteder i udlandet, hvor nogle ejes af store hotelkæder, som vi ikke har her i landet. Som et eksempel kan vi bringe Radisson Hotels op, som befinder sig alle steder i verden. På trods af at der kan være én primær ejer eller flere, er der én ting som er meget inspirerende ved kæden; netop at der uanset sted i verden er én hjemmehørende ejer af hotellet, hvor navnet af hotellet blot forpagtes (selvfølgelig med betingelser for kvalitet), hvor det på den måde også er til stor gavn for de hjemmehørende og landet. Jeg vil mene, at jeg har ladet mig fortalt at Radisson Blu's bygning i Reykjavik ejes af fiskernes organisation, da jeg overnattede der. Et system der yderst er inspirerende og som højner attraktionen per automatik.

Som tidligere nævnt, har vi selv skæbnen i vores egne hænder, betydende at vi selv accepterer at andre tager styringen, hvis vi selv ikke påtager os ansvaret og gør en handling. Vi har allerede idag muligheden for, at gøre nytte af de selvstændige erhversdrivende i turismebranchen, som med deres store erfaringer af succeser sagtens kan videregive viden og oplysninger til andre i landet. Hvis vi fremover skal satse på turismen som en indtjeningskilde, må vi stoppe med at være de mest sparsomme i norden for markedsføring af landet, og begynde for alvor at promovere landet.

Med ovennævnte indlæg fra Atassut henviser vi forslaget til Ehvervs- og Råstofsudvalget.